

at det var vanskeligt at vide, hvem der egentlig havde den; jeg troer, at det ved en Ildbrand er saa langt fra, at man i Almindelighed har formange Commanderende, at man snarere kan sige, der ingen Commando er, og det ligger i Forholdenes Natur. Det er vist, at Politimesteren, naar der er Ildbrand paa Landet, skal komme tilstede og føre Commandoen, men det kan kun skee, naar den er nær ved hans Bolkig; det er vist ogsaa yderst sjældent, at han kommer meget snart efter Branden for at optage Forhør; det er vel endog temmelig sjældent, at han personlig møder ved slige Forhør. Med Hensyn til, at Amtmanden skulde komme til en Ildbrand, da vil man let indsee, at det kun er ganske undtagelsesviis, dette kan skee, og da Branddirecteuren endnu er en ny Institution, angaaende hvilken man maa lade det uafgjort, hvorvidt den vil komme til Virksomhed, saa er det Brandfogden, paa hvem man vil komme til at stole. At det skulde være paa Grund af denne høist farlige Forbindelse mellem Justitsministeren og det almindelige Brandassuranceselskab, at Branddirecteuren, naar han kommer tilstede, ikke bør gives en Commando, kan jeg ikke skjønne. Det er meget muligt, at man flere Steder kan finde saa dygtige Brandfogder, at Commandoen burde være i deres Hænder, men naar den ærede Rigsdagsmand (Tscherning) omtalte de mange dygtige Haandværkere, man i den Henseende kunde vælge imellem, troer jeg paa ingen Maade, at man i alle Egne vil finde en saadan Rigdom af dem, at Branddirecteuren ikke kunde være en i dette Tilfælde brugbar Mand, og jeg antager ogsaa, at, naar Loven giver Branddirecteuren disse Forretninger, vil man ved Valget af ham tage Hensyn til den Stilling, han saaledes i visse Tilfælde kan komme til at indtage. Jeg skjønner ikke rettere, end at Assuranceelskaberne, ogsaa de reent private, maae være takskyldige for, hvad der saaledes fra det Offentliges Side gjøres for at tilveiebringe en god og hensigtsmæssig Commando ved Ildbrande. — I det Hele forekommer det mig, at de fremkomne Bemærkninger bære tydelige Spor af den gamle Brede, man har næret mod det almindelige Brandassuranceselskab. Den ærede Rigsdagsmand, som sidder fraas

over for mig (L. G. Larsen), har gjort den Bemærkning, at man ikke burde tillade Nogen at bygge til den yderste Grændse af sin Grund, da han derved gjorde Indgreb i sin Naboes Rettigheder; jeg indrømmer, at dette fortjener særlig Opmærksomhed; men man maa dog vel erindre, at, naar man vilde udvide Bestemmelsen om de 50 Allen hertil, saa maatte en Mand, for at kunne bygge sig en Hytte, omtrent have $\frac{1}{2}$ Stp. Land, som endda maatte ligge overordentlig heldigt; Pladsen maatte ligge i Kvadrat og han maatte bygge midt derpaa. Er det dog imidlertid ikke for store Fordringer at opstille, for at man ikke skal træde en Nabo for nær, som maaskee slet ikke tænker paa at bygge? Naar En eier $\frac{1}{2}$ Stp. Land, hvorpaa han vil bygge sig en lille Hytte, og naar der ved Siden af ham ligger en stor Hovmark paa 100 Edr. Land eller mere, er det saa rigtigt at sige: det kunde dog være, at Eieren af denne Mark vilde bygge i Hjørnet derhænde, og derfor maa du ikke bygge paa din Lod. — Naar man kun seer Sagen fra den ene Side, frembringer man Noget, som tilsyneladende er rigtigt, men som det dog paa den anden Side vil findes, at ikke Lidet kan tale imod. Den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 6te Valgkreds (S. A. Hansen) har anket over den Bestemmelse, at det ikke er tilladt „særligt at afhænde en Deel af en Bygning eller enkelte af de til Stedet hørende Bygninger, medmindre de Betingelser ere tilstede, under hvilke de særlige Steder, der fremkomme ved Afskillelsen, kunde af Nyt opføres af forskellige Eiere.“ Jeg indrømmer, at det er fuldkommen rigtigt, hvad den ærede Rigsdagsmand bemærkede om, at det seer besynderligt ud, men har den ærede Rigsdagsmand lagt Mærke til, at dersom denne Bestemmelse ikke stod der, vilde Lovens øvrige Bestemmelser for en stor Deel tabe deres Betydning, thi man kunde da først opføre endeel Bygninger som eet Sted, derpaa dele dem mellem sig, hver tage sin Part, og saaledes være alle Bestemmelser om Afstanden frugtesløse. Uagtet jeg ikke i en overordentlig Grad har havt Leilighed til at sætte mig ind i Loven, antager jeg dog sikkert, at det væsentligt er for, at